

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/68/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010557
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814010557.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbělského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 02. novembra 2015 prejednal odvolanie obžalovanej

T. L.,

nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom S. XXX, okres F., na verejnom zasadnutí prítomnej,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/167/2014 zo dňa 01. apríla 2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr.por. zrušujú sa v napadnutom rozsudku výroky o uložených trestoch odňatia slobody a zákazu činnosti.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaná odsudzuje pri nezmenenom výroku o vine podľa § 158 Tr.zák. s použitím §§ 56 ods. 1, 2, 36 písm. j/, l/, 38 ods. 3 Tr.zák. k peňažnému trestu vo výške 500 € (päťsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. sa obžalovanej ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) mesiac.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bola obžalovaná T. L. uznaná vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák., pretože dňa 28.05.2014 o 09.30 hod. viedla z pravej strany miesta ležiaceho mimo cesty číslo I/64 za obcou Nitrianske Pravno smerom na obec Kľačno, okres Prievidza osobné motorové vozidlo značky Q. E., evidenčné číslo PD-XXXCD, pričom keď s týmto vozidlom prechádzala na ľavú stranu tejto cesty smerom do N. H., nedala prednosť v jazde osobnému motorovému vozidlu značky Škoda Octavia, evidenčné číslo PD-XXXDT, ktoré viedol ako vodič L. N. po ceste číslo I/64 smerom z obce Nitrianske Pravno do obce Kľačno, okres Prievidza, čím porušila ustanovenie § 21 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho došlo medzi nimi k dopravnej nehode, pri ktorej utrpel L. N. zranenia - pomliaždenie prednej steny hrudníka, pomliaždenie krčnej a hrudníkovej chrbtice, podvrtnutie a odreniny ľavého predlaktia, ktoré ho obmedzovali v obvyklom spôsobe života 14 dní.

Bola za to odsúdená podľa § 158 Tr.zák. s použitím §§ 36 písm. j/, l/, 38 ods. 3 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 2 mesiace, výkon ktorého trestu jej bol podmiennečne odložený podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr.zák. na skúšobnú dobu 15 mesiacov.

Podľa §§ 61 ods. 2, 38 ods. 3, 36 písm. j/, l/ Tr.zák. jej bol uložený tiež trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 15 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote písomne odvolanie obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine a treste. Obhajca uviedol, že obžalovaná neporušila ustanovenie § 21 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, pretože pri výjazde z odstavnej plochy, príjazd osobného motorového vozidla poškodeného z ľavej strany nevidela, a to napriek tomu, že túto časť komunikácie obžalovaná pozorne sledovala. V tejto súvislosti obhajca najmä podrobne namietal nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, keď na technické ustálenie príčiny vzniku dopravnej nehody nebol pribratý znalec z odboru cestnej dopravy. Podľa názoru obhajcu, len znalec vie uviesť, či obžalovaná pri výjazde z miesta mimo cesty si počínala tak, že poškodený musel náhle zmeniť smer a rýchlosť jazdy. Obhajca taktiež namietal, keď súd prvého stupňa pri ústnom odôvodňovaní zamietnutia návrhu na vykonanie dokazovania formou znaleckého posudku, poukázal aj na tú skutočnosť, že obžalovaná vo svojej výpovedi v prípravnom konaní vinu uznala. Obhajca navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr.por. pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzali najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí. Podľa § 322 ods. 1 Tr.por zároveň obhajca navrhol, aby odvolací súd vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, obhajca obžalovanej alternatívne navrhol, ak sa nevyhovie odvolaniu obžalovanej vo vzťahu k výroku o vine, aby odvolací súd zrušil výrok o treste a aby sám uložil obžalovanej peňažný trest bez uloženia trestu zákazu činnosti. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné, len pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste.

K vytýkanej procesnej chybe v odvolaní obžalovanej, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. S výnimkou vyšetrenia duševného stavu obvineného alebo svedka (§§ 148 až 150 Tr.por.) a prehliadky a pitvy mŕtvol (§ 156 Tr.por.) Trestný poriadok výslovne neurčuje, aké dôkazné prostriedky sa majú použiť k dokazovaniu skutočností uvedených v § 119 ods. 1 Tr.por. (najmä skutok, páchatel' a výška škody). Znalecké dokazovanie podľa § 142 ods. 1 Tr.por. prichádza do úvahy len vtedy, ak sa na objasnenie skutočnosti dôležitej pre trestné konanie vyžadujú odborné znalosti a objasňovaná skutočnosť je zložitá. Je síce možné prisvedčiť názoru obhajcu v tom, že na technické ustálenie príčin dopravnej nehody sa v trestnom konaní spravidla vykonáva znalecké dokazovanie, avšak takýto postup nie je vždy nevyhnutný. Platí to najmä v prípadoch dopravných nehôd, kde technický priebeh dopravnej nehody nie je zložitý, pričom ani právne vyvodenie trestnej zodpovednosti konkrétneho účastníka dopravnej nehody nie je zložitá.

Senát odvolacieho súdu v zhode s názorom orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa dospel pritom k záveru, že posudzovanú dopravnú nehodu bolo možné objasniť (technicky aj právne) aj na základe výpovedí účastníkov dopravnej nehody (obžalovaná a poškodený), listinných a vecných dôkazov (záznam o dopravnej nehode, zápisnica o ohliadke miesta dopravnej nehody, náčrtku miesta dopravnej nehody, fotodokumentácia dopravnej nehody). K výhľadovým možnostiam obžalovanej na ceste so svojím vozidlom je potrebné uviesť, že od optického konca zákruty, ktorou prechádzal poškodený bolo 100 m. V zázname dopravnej nehody je uvedené, že obžalovaná si nevšimla prichádzajúce vozidlo poškodeného (príslušník PZ spracoval záznam na základe vyjadrenia účastníkov dopravnej nehody). Obžalovaná v prípravnom konaní uviedla, že až keď sa blížila k strediu druhého

protismerného jazdného pruhu v spätnom zrkadle ľavých dverí, videla, že sa ma ňu rúti vozidlo, pričom k zrážke došlo v momente, keď toto vozidlo zbadala. Napokon aj poškodený vypovedal, že mu obžalovaná bezprostredne po nehode uviedla, že ho vôbec nevidela.

Obžalovaná teda vozidlo poškodeného zbadala až v momente zrážky, hoci jej nič nebránilo vidieť toto vozidlo podstatne skôr, a tým z hľadiska technických možností jej prechodu s vozidlom cez celú šírku cesty zabrániť dopravnej nehode. Vyhýbací manéver poškodeného vľavo je pritom logický, pričom ak by obžalovaná aj nedala poškodenému prednosť v jazde, ale pritom ostala v pravom jazdnom pruhu, k nehode by s najväčšou pravdepodobnosťou ani nedošlo.

Senát odvolacieho súdu pripomína, že na vyššie uvedené technické aspekty dopravnej nehody neboli potrebné osobitné odborné znalosti a postačovali všeobecné znalosti vodičov, resp. účastníkov cestnej premávky, ktoré ako orgány činné v trestnom konaní, tak aj súd majú.

Z týchto dôvodov odvolací súd odvolaniu obžalovanej, smerujúcemu proti výroku o vine, nevyhovel.

K napadnutému výroku o uložených trestoch, ďalej uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Ustanovenie o nedbanlivostnom trestnom čine ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák. patrí medzi tie najmenej závažné trestné činy (prečin s hornou hranicou trestnej sadzby odňatia slobody 1 rok), kde primárne by mal súd pri ukladaní trestu uvažovať o alternatívnom treste vo vzťahu k trestu odňatia slobody. To platí o to viac, ak ide o osobu doposiaľ bezúhonnú. Navyše ukladanie krátkodobých trestov odňatia slobody by taktiež malo byť len výnimočné. Súdom prvého stupňa preto uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, hoci s povolením podmieneného dokladu, týmto kritériám nezodpovedá, pričom súd prvého stupňa vôbec neodôvodnil, prečo by alternatívny trest nemohol splniť účel trestu.

Odvolací súd preto podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. zrušil výroky o uložených trestoch, pretože tieto sú neprímerane prísne. Doterajšia trestná aj priestupková bezúhonnosť obžalovanej jednoznačne svedčí v prospech uloženia alternatívneho peňažného trestu, ktorý odvolací súd obžalovanej uložil vo výške 500 €. Ide pritom o výmeru trestu, ktorá inak presahuje jej mesačný príjem (vyjadrenie obžalovanej na verejnom zasadnutí).

Zároveň odvolací súd dospel k záveru, že na prevýchovu obžalovanej takmer jeden a pol roka po zavinení dopravnej nehody nie je potrebné už ani pôsobiť trestom zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel. Predmetná dopravná nehoda nie je prejavom hazardérskosti, resp. hrubej vodičskej nedisciplinovanosti obžalovanej ako vodičky. Táto pred dopravnou nehodou nemala evidovaný žiadny dopravný priestupok. Odvolací súd taktiež nemal poznatky o tom, že by obžalovaná spáchala dopravný priestupok v priebehu jeden a pol roka po nehode. Predmetná dopravná nehoda ide na vrub určitej vodičskej neskúsenosti (v deň dopravnej nehody vlastnila vodičské oprávnenie 1 rok) a nepozornosti, resp. nesústredenosti, keď obžalovaná prechod autom cez cestu len pár metrov na parkovisko dá sa povedať „podcenila“. Z týchto dôvodov odvolací súd trest zákazu činnosti obžalovanej neuložil.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.